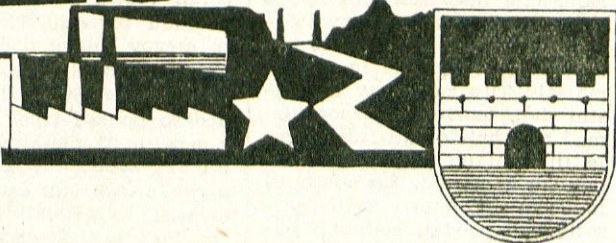

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto III.

Tržič, dne 1. junija 1954

Št. 11

SZDL tržiške občine pred odgovornimi nalogami

Pretekli teden se je v Trziču vršila konferenca občinskega odbora SZDL Tržič, na kateri je prisostvovalo 139 delegatov. Podana poročila kakor tudi razprava so podali široko analizo vsega dosedanjega dela odbora, obenem pa opozorila na določene značilne pomanjkljivosti, ki so v veliki meri okrnjevale sproščenost in vlogo dela te organizacije.

Splošna ocena dosedanjega dela nam daje nekako povprečno sliko tistega, kar bi dejansko lahko v organizaciji videli in tudi od nje pričakovali. Konferenca je razpravljala predvsem o vlogi in namenu te organizacije pri urejanju družbenega in političnega življenja. Zaključki so pokazali, da so vsaj v veliki večini posamezni odbori pozabili, da bi morali biti tako člani SZDL kot vodstva teh odborov veliko bolj zainteresirani na potrebah in željah članstva, o čem naj posamezni sestanki razpravljajo, predvsem pa na tem, da mora organizacija v celoti postati nosilec revolucionarnih tradicij dosedanjih uspehov in naporov delovnih ljudi.

Če že štejemo za merilo naš hitri družbeni razvoj in nenehno hotenje po čimprejšnji dosegi našega cilja, potem lahko ugotovimo, da se je organizacija premalo brigala za pravočasno spoznavanje problematike svojih območij ter za to, da bi vse naloge tako v gospodarskem kot političnem pogledu dosledno prenašala na svoje članstvo. Ne smemo pa seveda trditi, da je bil ta pojav splošen, temveč z veseljem ugotavljamo, da so prav nekateri vaški odbori kot Podljubelj, Kovor, Sebenje in delno Križe pravilno razumeli vlogo in delo SZDL ter da so pravočasno začeli z urejanjem in sprovanjanjem nalog, katere je organizacija morala izvršiti. Nekam čudno pa je dejstvo, da se je prav Tržič sam premalo brigal za to, da bi s svojimi člani več razpravjal o družbenih in političnih nalogah. Razprava je sicer pokazala, kar je prav gotovo neizpodbitno dejstvo, da so se odbori po kvartih — razen VI. kvarta — preveč spuščali v drobnarije, niso pa načeli jedra zakaj na sestankih ni bilo obilvalcev, Preskromna priprava na-

nje, sestanki brez določenega načrta in delavnosti, vse to je brez dvoma vrglo precej slabo luč na delo odborov.

Kritična ocenitev dosedanjega dela je torej uvidela, da je nujno potrebno vse dosedanje delovanje v celoti preusmeriti in priti do sistematičnega dela, ki bi vsestransko zainteresiral vse člane SZDL. Treba je v bodoče vse sestanke in zborovanja članov predhodno pripraviti. Treba je vsakemu sestanku dati tisto obeležje, ki bo za vsakega dostopno in imelo svoj določen cilj. Treba je nujno posvetiti vso pozornost politični utrditvi organizacije in jo moralno podpreti v njihovih prizadevanjih. Konferenca je predvsem grajala neaktivnost in mlačnost posameznih članov ZK, ki se za delo organizacije niso brigali, čeprav bi morali biti prvi, ki bi ji pomagali reševati njene vsakodnevne naloge. Več bo potrebno skupnega sodelovanja in resnega dela pri urejanju družbenega in političnega življenja. Tudi v pogledu vzgoje mladine in pravičnega odnosa do članov samih. Za vsak predlog in vsako zamisel je treba

imeti pravilno razumevanje, ker bomo le tako uspeli nuditi vsestransko pomoč našemu družbenim in političnim organom pri urejanju našega razvoja in gospodarstva.

Konferenca je torej opozorila na vse nedostatke in tako sklenila, da je treba z delom začeti na ta način, da bo pristopen in zanimiv slehernemu članu SZDL. Tudi o tem, kdo je lahko član organizacije, je bilo veliko govora. Karieriste in tiste, ki se zaradi osebnih interesov skušajo vrniti v vrste vodstev, je treba enkrat za vselej odstraniti in jim pokazati, da je ta organizacija zgrajena na temelju ljudske revolucije, ki bo uspela tudi v bodoče rešiti vse naloge, ki se bodo postavljale pred njo.

Po končani razpravi je bil izvoljen novi občinski odbor SZDL, ki ga sestavljajo: Ivan Štucin, Gvido Dornig, Tomaž Ahačič, Stana Costa, Rudi Hrovatič, Anton Podgoršek, Alojz Jež, Marija Karo, Andrej Pehare, Milena Brezar, Jože Štular, Donat Štibilj, Franc Žnidar, Stane Ježek in Milan Batista. V nadzorni odbor pa so bili izvoljeni: Jože Černigoj, Alojz Štancar, Jože Roblek, Zdenko Lavička in Jože Mokorel.

Vsekakor pričakujemo, da bo novi občinski odbor po prevzemu dela vsestransko poprijel za delo in edino tako bomo lahko uspeli v tej organizaciji zaživeti pravilno življenje in postaviti organizacijo na trdne noge.

Anton Podgoršek

Rezultat volitev v nove odbore SZDL

Odbor	Število volivcev	Volitev udeležili	Upravičeno odstotni	Neupravič. odstotni	Veljavne glasovnice	Neveljavne glasovnice
I. kvart	526	452 85,9%	19	55	430	22
II. kvart	680	545 80,1%	4	131	422	23
III. kvart	524	439 83,8%	15	70	391	48
IV. kvart	455	433 95,2%	11	11	415	18
V. kvart	517	428 82,8%	42	47	416	12
VI. kvart	609	576 94,6%	27	6	546	30
Senično	163	144 88,4%	17	2	137	7
Sebenje	189	172 91,0%	5	12	137	35
Puterhof	141	128 90,8%	4	9	128	—
Sv. Neža	157	132 84,1%	5	20	91	41
Križe	308	268 87,0%	20	21	255	13
Pristava	239	202 84,5%	26	11	188	14
Podljubelj	313	306 97,8%	7	—	302	4
Žiganja vas	130	125 96,2%	3	2	111	14
Slap	128	101 78,9%	12	15	93	8
Lom	237	187 78,9%	31	19	129	58
Leše	237	218 92,0%	17	2	181	37
Kovor	425	420 98,8%	4	1	373	47
Retnje - Breg	148	126 85,1%	18	4	121	5
Skupaj	6.126	5402 , %	287	437	4.966	436

Drobne iz Puterhofa

Gozdna uprava je pred prvim majem dala javnosti v uporabo najmoderneje urejeno javno stranišče, ki ustreza vsem higijenskim predpisom.

Večmilijonsko škodo je napravilo neurje, ki je divjalo v začetku maja. Poleg precejšnjega števila polomljenih in izruvanih dreves, je preobilna moča sprožila tudi dva zemeljska plazova, ki sta za nekaj dni prekinila cestni promet Puterhof—Tržič.

Zadnji zbor članov SZDL je bil dobro obiskan in tudi razprava dokaj plodonosna.

Gostilna v Puterhofu urejuje park na južnozpadni strani gradu. Hvalevredna iniciativa.

Našim bralcem

Zaradi občutnega zastoja, ki je pretekli teden zaradi bolelosti grafičnega osebja nastal v strojni stavnici Gorenjske tiskarne, se je ta številka Tržiškega vestnika nekoliko zakasnila. Prosimo naše bralce, da nam to zamudo oprostite! Prihodnja številka bo, upamo, lahko izšla že v pravem roku, 15. junija.

Še dve Titovi štafeti

Letos, se zdi, se množične organizacije niso zadovoljile le s tem, da prispeva vsaka svoj delež k štafeti, ki naj skupno ponesejo svoje čestitke in voščila maršalu Titu za njegov 62. rojstni dan, temveč so mnoge izmed njih hotele dati izraza svoje ljubezni do predsednika republike že s svojo lastno štafeto. Tako smo letos v Trziču prisostvovali predaji štafetnih palic kar štirikrat. Poročali smo že o slavnosti ob sprejemu planinske Titove štafete ter Titove štafete graničarjev, zabeležiti pa moramo še dvoje podobnih slovesnosti.

V sredo, 19. maja ob 13. uri je tekla skozi Trzič štafeta »Partizana«, ki pa so se ji pridružile tudi druge organizacije. Tržičani smo se udeležili sprejema tudi te štafete polnoštevno in povzdignili pomen tega trenutka, ki naj izrazi naša najgloblja čustva do našega draga maršala Tita, z vso slovesnostjo. Trg svobode je bil tudi ob tej slovesnosti ves prazen.

Zadnji, a s toliko bolj prisrčnimi voščili so svojemu ljubljenu tovarišu Titu čestitali za njegov rojstni dan naši najmlajši, pionirji iz vseh šol tržiške občine. Svojo štafetno palico so ponesli izpod Karavank v nedeljo, 23. maja navsezgodaj. Na Trg svobode v Trziču, kjer so jih pričakovali ostali njihovi tovariši, so pritekli še pred 7. uro. Po kratki slovesnosti so nadaljevali svojo pot proti Kranju, kjer so svoje čestitke združili s čestitkami vseh pionirjev kranjskega okraja. Še pred poldnem pa smo slišali v radiu droben glasek, ki je oznanil, da je štafeta pionirjev kranjskega okraja prispela v Ljubljano.

Tako smo se vsi od najstarejšega do najmlajšega občana zbrali po različnih svojih zastopnikih 25. maja ob predsedniku republike, svojem dragem tovarišu Titu, da mu znova izrazimo svojo neomajno ljubezen in da mu izrečemo iskreno voščilo. Na mnoga leta, ljubljeni naš maršal!

Tržičani na proslavi 10. obletnice Zbora gorenj. aktivistov

Tudi Tržičani smo se v nedeljo, 23. maja v lepem številu udeležili desete obletnice Zbora gorenjskih aktivistov na Mosteh na Jelovici.

Kljub malo obetajočemu vremenu smo napolnili 4 kamione, ki so nas v meglenem jutru potegnili prav na vrh Jelovice, kjer smo prisostvovali proslavi. Tov. Ivan Bertonec je v svojem govoru orisal težko štiriletno borbo gorenjskih partizanov in aktivistov in opozoril na vlogo, ki jo je pri tem odigral naš proletarijat in naša delavska središča — Jesenice, Kranj, Trzič, Kamnik.

Tov. Bogdan Osolnik, ki je bil pred 10. leti sam navzoč na

zboru, je govoril predvsem o delu in pomenu gorenjskega zbora aktivistov. Prav kot pred 10. leti, sta tudi nedeljske udeležence pozdravila tov. Lidija Šentjurčeva in tov. Boris Kratgher.

Po pozdravu kranjskih pionirjev je pevski zbor Fr. Prešerna iz Kranja zapel nekaj partizanskih pesmi, mladinsko gledališče iz Kranja pa je odigralo 3. dejanje iz »Raztrgancev«.

Po končani proslavi smo se v soncu in dobrem razpoloženju, polni lepih vtisov, vrnili preko Bohinja in Bleda.

Za organizacijo obiska te proslave zasluži ZB v Trziču polno priznanje.

Iz okoliških vasi

Od Sv. Neže

Skopuh, da mu ni para

Bralcu se bo morda zdel naslov čuden, zato naj ga kar po vrsti utemeljimo! Zadnje čase imamo več primerov slabega ravnanja s starimi ljudmi na podeželju. Tako je tudi tale primer graje in obsojanja vreden.

Pri Sv. Neži živi srednji kmet Franc Šlibar, po domače Bavan-tak, z ženo Franciško, ki je šele pred kratkim prevzel posestvo od svoje matere. Bil je edini sin in zato je tudi gospodar domačije. Toda mati, stara nad 70 let, nima več prostora v hiši in mora tavati okrog ter prositi za hrano. Na zapuščinski razpravi si je izgovorila le-te prehrabene artikle: tri jajca in en liter mleka na teden, na leto pa 3 kg masti in nekaj mesa. Rečeno pa je bilo, da mleka takrat, kadar bi ga pri hiši ne bilo, ni treba dajati. Sin France z ženo brez otrok pa teh obveznosti nikakor noče izpolnjevati, ampak je kratkomalo svoji materi, rekel: »Če ne boš delala, ti jesti ne dam!« Obdolžil jo je, da krade. Tako je morala 70-letna mati k hčeram, ki so poročene

v drugih vaseh in pri njih iskati zatočišče.

Poglejmo še tale dogodek: Francetova sestra, poročena v Radovljici, je imela doma (pri Sv. Neži) še stensko uro, ki si jo je kupila še kot deklice. Pred dnevi je prišla ponjo in jo po daljšem prerekanju le dobila in odšla. Dober četr ure od hiše, na popolni samoti pri gozdu, pa se je brat nenadoma pojavil za njo in jo zahrbtno napadel. S silo ji je uro vzel in hitro odnesel domov. Sestra je objokana šla naprej in se oglasila pri sorodnikih. Tam je bila tudi mati, ki je v svojem življenju mnogo trpela, saj je sama z majhnimi otroki morala obdelovati posestvo. Jokala je nad početjem svojega sina, da se vsa tresla in povedala še, da je France v jeseni zgrabil njeno kuhinjsko tehenco, jo s silo treščil ob tla in zavpil: »Sedaj je ne boš imela ne ti, ne jaz!«

Vsi sorodniki in sosedje obsojajo ta nečloveški odnos sina do svoje matere in sestra, ki so prisiljene stvar javiti tožilstvu.

Iz Vadič poročajo:

Naša vas stoji na precej strmem pobočju nad Lešani in je na samotnem kraju. To vas si je izbrala gasilska četa pri Sv. Neži v nedeljo, 23. maja za mokro vaje. Vaščani smo se začudeno spraševali, zakaj so si izbrali prav našo vas za mokro vajo, ker ni v bližini vode. A vrlih gasilcev ni prav nič oviralo; v najkrajšem času so napeljali cevi v 200 m oddaljeni potok in

pričeli z vajo. Vse jim je šlo tako hitro izpod rok, da smo se vaščani kar čudili.

Vaščani smo prepričani, da nam bodo tudi v primeru požara priskočili na pomoč s svojim požrtvovalnim delom in jim želimo še nadaljnjih uspehov. Omeniti moramo, da obstoji gasilska četa pri Sv. Neži šele tretje leto.

Vaščani vase Vadiče.

Dopisujte
v „Tržiški vestnik“!

NAŠI SLAVNI PADLI BORCI NOV

Heroj Albin Grajzar

II. V PARTIZANIH

Ze kot petnajsetni mladenič se je vključil v mladinsko organizacijo. Skupaj z napredno in revolucionarno vzgojeno mladino se je takoj ob kapitulaciji stare Jugoslavije aktivno vključil v borbo proti okupatorju. S svojim junaštvom pa je kmalu postal ponos in vzgled partizana.

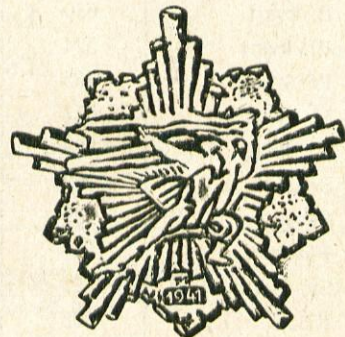
Ze kmalu — čez nekaj tednov po okupaciji —, je pomagal z drugim prevažati orožje in strelivo po Ljubljani. Ob tej priliki so naleteli na italijansko patroljo, se z njo spopadli, jo odbili in prepredili italijansko zasledovanje. To orožje so zbirali za partizane.

Ker so ga Italijani zasledovali, je odšel meseca junija 1941. leta v ilegalno. Pričel je s pomočjo drugih zbirati orožje in strelivo. Vse to je odpremljal

v gozd, kjer so tedaj ustanavljali prve partizanske skupine. Meseca avgusta je sodeloval pri likvidaciji narodnih izdajalcev. S sabotažami in likvidacijami je nadaljeval do novembra 1941. ko je vstopil v novoustanovljeni bataljon na Pugledu, ki ga je vodil tovariš Stane Rozman. V borbah, ki jih je imel bataljon na Libergi pri Litiji, kjer je padlo 40 Nemcev, in v borbi za Turjak se je Albin Grajzar hrabro boril kot mitraljezec.

V začetku januarja 1942 je bil poklican k VOS v Ljubljano, kjer se je udeležil vseh akcij do avgusta 1942, ko je bil zopet poslan na teren. Take akcije v Ljubljani so bile n. pr. likvidacije izdajalcev, reševanje partizanskih voditeljev iz zaporov in bolnišnic (sodeloval je n. pr.

pri reševanju tovarišice Zdenke Kidrič) in drugod. Pri teh akcijah je pokazal zgledno hrabrost in požrtvovalnost. Ko je bil meseca avgusta 1942 poslan v NOV, je postal komandant I. bataljona VOS pri Glavnem štabu NOV in POS. Operativno področje tega bataljona so bile Dolenjska, Notranjska in Bela Krajina. Najprej je bil ta bataljon udarna enota za razbijanje in uničevanje raznih belogardističnih skupin in posameznikov, dalje za justifikacijo posameznih narodnih izdajalcev in za organizacijo varnostno-obveščevalne službe po vsem omenjenem teritoriju. Vmes je bil spomladi leta 1943 v spremstvu tovariša Edvarda Kardelja v Bosni. Po ustanovitvi VDV enot je ta prvi bataljon VOS ostal kot varnostna enota pri Glavnem štabu in CK in kot udarna enota za intervencije v najtežjih situacijah v vseh sovražnikovih ofenzivah. Ta bata-

ljon je pomenil vsem enotam ostale vojske vzor hrabrosti, požrtvovanosti in predanosti Partiji in osvobodilni borbi. Prav tako je pomenil sovražnikom, predvsem belogardistom, strah in trepet. Za vse te velike uspehe in važno vlogo tega bataljona gre skoro izključno zaslugi tovarišu Albinu Grajzarju.

Padel je pri Trebnjem, decembra 1944, v spopadu z elitnimi belogardističnimi enotami.

Katastrofalno opustošenje naših gozdov po snegu in vetru

Od 29. aprila do 8. maja letos je vladalo skoro nepretrgoma neurje, ki je povzročilo pravi polom v naših najlepših gozdovih pod Košuto. Spominjamo se velike povodnji Tržiške Bistrice in Mošenika, močnega vetra, ki je gonil oblake proti jugu, iz katerih je v kulisah deževalo. Toda v višinah nad 800 m je naletaval sneg, ki je pokril krošnje dreves, ter zaledenel na drevesa. Podrta in polomljena ga snega so se začele krošnje (obrše) dreves upogibati, pri tem pa so sunkoviti udarci vetra povzročili polome obrš, polome debel in izruvanje celih dreves. Podrta in polomljena debela smrek in jelk leže razmetana od Dolžanke do Raven pod Kofcami, pod še stoječimi drevesi pa leže posuti vrhovi dreves, tako da imamo vtis, da so bile obrše direktno razirane od debela. Pot na Kofce je mestoma zabarikadirana z izruvanimi drevesi. Ze veter, ki je divjal od 16 do 19. aprila letos, je zapustil težke sledove, vendar je ostala škoda lokalizirana na odprte in prebrane gozdove. To majsko neurje pa je poseglo s svojim razdiralnim delovanjem v kulture in odrasle gozdove od 900 m višje, razrahljalo je naše gozdove ter na stežaj odprlo vrata nadaljnjemu uničevalnemu delu vetra in snega. Močno deževje je povzročilo zemeljske usade in jčeze, odlome celih plošč na travniških površinah, razširilo in podaljšalo hudourniška korita.

Erozivno delovanje vode se stopnjuje in če nam ne bo uspelo, da tega delovanja ne zajezimo pravočasno, bomo začeli biti boj za Tržič, da se ne potopi v pesku, ki ga bosta nanesla voda in veter. Vsa naša javnost mora biti obrnjena na gozdarstvo. Tržič se ne bo smel širiti na račun gozdne površine, po strminah, niti ne ob vodah, ampak samo proti jugu, tja, kjer ne more rušiti ravnotežja. Danes ni več samo naloga okrajnih gozdarjev, gozdnih uprav, kmetijskih zadrug, privatnih gozdnih posestnikov, ampak vsakega od nas, da skrbimo za naše gozdove, posebno za pomladek, da ga očitamo, ako že ne sadimo.

Kakšni so razlogi za te nenavadne vremenske spremembe in zakaj naenkrat tako rapidno propadajo naši gozdovi? Vtis imamo, da je nastopila pri nas kontinentalna klima. Verjetno je, da je ta sprememba posledica razredčenja gozdov ali celo uničenja gozdov pri severnih narodih od Avstrije do Švedske. Obnova porušenih tovarn, domov, potreba po poljedelskem zemljišču za prehrano pomnoženega prebivalstva zahtevajo nove in nove žrtve gozdov. Naravne barikade iz dreves proti divjanju vetra popuščajo, vetrovi pridobivajo na silovitosti, zato so čim dalje težje posledice njihovega vpliva, istočasno izgublja gozdno tlo na sposobnosti vpijanja vode, tako da dežnica hitro odteka po pobočjih ter odnaša zemljo; pri tem pridobiva na rušilni erozijski moči. Pobočja se trgajo, rušijo, zemeljski usadi se

večajo, hudourniki se bohotno razvijajo.

Če analiziramo naše gospodarjenje z gozdi, bomo našli tudi pri nas etape uničevanja gozdov. Prva fronta zaščitnih gozdov je padla v korist planinskih pašnikov, visoko nad Kofcami so se nekoč razprostrali smrekovi in jelovi gozdovi, višja pobočja Košute pa so bila prepletena z rušjem, planinskimi vrbami, jelšo, veleso itd.

Čiste sečnje so imele na teh višinah nepopravljive posledice na spodaj ležeče gozdove, katere so bivši posestniki posekali na golo ter jih delno na novo pogozdili, delno pa odstranili iz teh sestojev listavce ter s tem občutno oslabili gozdna tla.

Gozdovi, ki so ostali tako razredčeni so zaradi ponovnih sečenj — začeli postajati žrtve vremenskih katastrof. Čeprav to poslednje upoštevanje gozdov nima zveze s sedanjim gozdnim gospodarjenjem, bo vendar moralo trpeti škodo za pregrehe, napravljene pred pol stoletjem in kasneje našim gozdomom.

Na vrsti so sedaj niže ležeči gozdovi, ki so mladi, ali pa slabo razviti in delno še bolj razredčeni kot višinski.

Kakšne ukrepe naj izvajamo, da zadržimo upropaščenje niže ležečih gozdov? Našel bi nekaj nujnih predlogov, ki se

mi zde za našo okolico najvažnejši, da si zagotovimo še potrebne rezerve lesa pa primer ponovnih katastrof.

1. Pogozditev celega Kamnika, delno Kriške gore in Dobrče.

2. Pogozditev pašnikov, delno livad in travnikov na strmih pobočjih z gozdnimi ali sadnimi sadikami.

3. Čuvanje gozdnih sadik pred uničenjem in stroge ukrepe za zaščito pomladka.

4. Izpeljava gozdnih cest na takih mestih, ki ne bodo povzročali usade zemljišča niti ne zamenjavali hudourniških korit (koloseki). Vse koloseke, po katerih drvi voda ob nalivih in poglablja korito — rekonstruirati, preložiti odnosno pogozditi.

Narava je v milijonih letih korak za korakom prepletala gore in doline z gozdovi ter skrbela sama za ravnotežje. Toda človek ruši to ravnotežje s svojim delovanjem; ko pa je temeljito porušeno ravnotežje, je ni mogoče več v 1 letu niti v decenijih popraviti, za gozdove je 100 let prekrajka doba. Gozdovi so prispevali k razvoju industrije in obrti, čas je da se izposojeni delež čimprej in v izdatni meri vrača nazaj v gozdove, v korist skupnosti.

Sprehajališče pod Kamnikom

Jeseni leta 1953 je Turistično društvo z odobritvijo investitorja LOMO Tržič pričelo graditi sprehajalno stezo pod Kamnikom, ki bi služila za sprehode Tržičanom, poleg tega pa bi predstavljala najkrajšo zvezo Slapa z zgornjim Tržičem.

V zimskih mesecih pa je prišlo do zemeljskih udorov na več mestih, ki so nastali vsled labilnega terena in vsled nedokončanih zavarovalnih del. Stanje steze je naslednje:

Njen prvi del, t. j. od odcepa od stare grajske poti proti Slapu, je na levi strani zavarovan z opreim zidom iz kamna, ki je povečini suh, na drsnem terenu pa je kamen vezan s cementom. Od krova zidu navzgor je teren deloma obložen z rušo, deloma pa posejaj s travo, tako da to ves del prijetno zelen in ne bo kazil naravnega videza.

Desna stran je na nevarnejših mestih podprta s suhim kamnitim zidom, zgornja plast kamna pa bo vezana s cementom, nanj pa v bližnji prihodnosti postavljena lična ograja.

Prav tako bo zavarovan zemeljski udor nad jezom.

Drugi del steze, nekako od Bistriškega jezja dalje pa je stabilnejši. Usek v rahlem materialu bo podprt z nizkim zidcem, dočim je spodnji rob že stabiliziran.

Zadnji del steze, kjer je pred-

videna premostitev Bistrice z visečim mostom, je urejen le provizorno. Obstoječa lesena brv služi le v gradbene svrhe in je torej samo provizorij. Vcep na Dolinsko cesto je prav tako provizoren in bo po postavitvi fiksnega mosta primerne urejen.

Vsa steza je široka 1,50 m. Čim bodo gradbena dela končana, bo steza posuta s peskom in gladko izravnana. Na primerenih mestih bodo postavljene klopi.

Z ozirom na vložen trud in denar prosi TD vse Tržičane — sprehajalce, naj upoštevajo naslednje želje:

1. Vsako rušenje in kvarjenje terena in zidov je prepovedano.

2. Posebno pazljivo je polagati na varnost ognja, ki ga lahko povzroči vžigalica ali cigaretni ogorek.

3. Steza še ni povsem gotova, zato naj ne zabavljajo po nepotrebnem nad nedokončanim delom.

Dokončna dograditev steze bo ne le Tržiču v korist, ampak bo približala romantičen predel pod Kamnikom vsakemu prebivalcu, željnemu prirodnih lepot.

Da se prepreči vsaka nadaljnja škoda, so se sedaj izvršila najvažnejša zavarovalna dela na tem terenu.

A. J.

Zakaj je bilo to potrebno?

(Vprašanje na naslov železniške uprave)

Ob spremembi voznega reda je Tržičane zelo prizadela ukinitve ugodnosti, ki so je doslej uživali in ki je obstojala v tem, da so ob sobotah že ob enajstih dopoldne lahko kupovali nedeljsko povratno karto. Ta ugodnost je s spremembo voznega reda ugasnila.

Doslej je namreč vozil dopolndne vlak M 8635 z odhodom iz Tržiča ob 11. uri. Namesto njega vozi zdaj vlak P 8633 z odhodom ob 10.55, torej pet minut prej kot prejšnji. Določbe o nedeljskih povratnih kartah določno pravijo, da velja ta popust pri odhodu ob sobotah že v času med 11. in 12. uru, če med 12. in 13. uro ne odpelje noben vlak iste vrste. Tako je zaradi pet minut bolj zgodnjega odhoda dopoldanskega vlaka prenehala ta ugodnost.

Vprašujemo, čemu je bila ta sprememba voznega reda potrebna. Ali zgolj zato, da mora potnik nekaj delj kot prej čakati v Kranju na zvezo z Ljubljano? Iz Kranja odhaja vlak P 913 proti Ljubljani šele ob 11.44. Tudi če bi tržičan prihajal v Kranj šele ob 11.30, bi za prestop ostajalo še več kot dovolj časa.

Ali pa se morda zdi železniški upravi škoda, da bi se delovni ljudje Tržiča še nadalje okoriščali s popustom, kot so se doslej.

MEDNARODNA AVTOBUSNA PROGA SKOZI TRŽIČ

S 7. junijem začne obratovati med drugimi mednarodnimi avtobusnimi progami, ki so bile vzpostavljene letos, po medsebojnem sporazumu med Avstrijo in Jugoslavijo, tudi avtobusna proga Celovec—Tržič—Bled. Z zdaj bo vozil avtobus na tej progi enkrat tedensko, z julijem pa bo začel voziti trikrat tedensko. Progo oskrbuje pošta v Celovcu.

TURISTIČNO DRUŠTVO IMA NA PROČELJU NOV EMBLEM

Konec maja je bil vzidan na pročelje hiše v kateri ima Turistično društvo svoje prostore emblem z napisom »Turistično društvo« in tržičkim grbom. Osnutek zanj je napravil arh. Tone Mlakar iz Ljubljane, emblem sam pa je vklesal v domači kamen (groh iz Peračice), iz katerega je večina tržičskih portalov in okenskih okvirov, mladi talentirani tržički rojak, slušatelj Akademije za likovno umetnost Vinko Ribnikar. Emblem je lep okras poslovalnice Turističnega društva in Tržiča sploh in bo vzbujal tudi pri obiskovalcih našega mesta pozornost.

ŽREBANJE SREČK TURISTIČNE LOTERIJE PRELOŽENO

Kot nam sporoča Turistični biro v Ljubljani, je žrebanje srečk Turistične loterije za mesec dni preloženo. Po žrebanju bomo naše odjemalce o izidu žrebanja takoj obvestili.

Turistično društvo

Pospešujmo turizem!

Tržiška mlada njiva »NOVE PISANICE«

SPOMIN

Na nebu zvezda prva zamiglja-
[la,
je noči krasni bajno svatovala.
Z vsem žarom mesec je na nebu
[sijal,
da v potoku žar se je blestel.

V tej čarobni noči pot vodila
me do potoka izpod mlina.
Tam vrba žalostna se sklanja
[nad vodo,
ker mlinček več ne ropota živo.

Prehitro mine čas ob tem poto-
[ku,
ker vse je v cvetju in pa v
[petju,
zato pa vsak rad pride v Gra-
[ben naš,
ko pomlad se prikaže izpred
[vrat.

Vsako rad po našem Grabnu
[se sprehaja,
ker gozd se vije v vseh smereh,
in zajčki se lovijo po poteh,
kakor v sredi temnega gozdiča.

Kadar spomin se na preživlele
[dni,
v naravi se mi hitro misel
[spreminj.
Najlepša pesem enkrat je
[končana,
najlepši cvet v jesenskem jutru
[vzame slana.
Popović Stana

STARA VAS

Blatna pot se vije skozi vas,
ob njej stoje lesene hiše,
okrog njih pomladni veter piše,
na njih pozna se dolgi čas.

Kot starka uboge hiše tam
[čepijo,
na usodo kruto čakajo,
zdi se, da tiho plakajo,
in vse se ujema z vetra melo-
[dij).

Ko pa na zemljo pade tiha noč,
se okna kočic osvetlijo,
kot bi dobila čarovniško moč.

In to ponavlja se prav vsako
[noč,
dokler usode ne učakajo,
dokler ne pride usode val
[deroč.
Janc Marjeta.

OSAMLJENI CVET

Sredi pustega praznega polja
rasel osamljen je cvet,
pogrešal ni niti prijatelja
saj misli, da sam je na svet.

Nekoč priletel je k njemu me-
[tuljček
vesel, razigran potepuh,
norčeval se je nagajivček,
mali, rumeni lenuh.

Metuljček je kmalu odletel
ogledat naprej si nov svet,
ostal je zopet osamljen
sredi pustega polja sam cvet.

Sedaj zaželel si drugam je,
iskat si prijateljev novih,
a vedel ni, kam naj zavije,
po katerih naj hodil bi potih.

Po polju hodili otroci veseli
in uzrli osamljeni cvet,
utrgali so ga in hiteli
naprej, čez polje v nov svet.
Janc Marjeta

Nevihla

Pred pol ure je sijalo sonce.
Nebo nad menoj je bilo jasno,
le na vzhodu so se kodrali o-
blački v goste kosmiče, kot ve-
likanska čreda ovac. V dušeci
vročini, ki je težko delovala
na živali in rastline, sem gledal
v nebo, ki se je vse bolj za-
stiralo z meglenimi ovčicami.
Smreke so tiho, mirno stale, kot
da bi nekaj pričakovale. Nič se
ni zganilo. Vse je bilo tiho.
Listavci so povešali svoje veje
proti zemlji. Prašna sivozelena
trava je ležala po zemlji in
malokatera bilka je še zdravo
zrla proti nebu. Pticev ni bilo
ne videti in ne slišati. Občutil
sem to grozečo tišino na zunaj
in v duši. Suha veja, ki se je
zlomila pod menoj s topim po-
kom, me je kar prestrašila da
sem bil nekaj časa čisto miren.
Zelo moreče deluje tišina na
človeka, vmes pa kakšen pok, ki
se ga ne nadejaš.

Meglene ovčice na vzhodu so
se spremenile v grozeče, temne
oblake, ki so se vse bolj ve-
čali in približevali. Spreminja-
li so se v razne figure, da so
mi razburkali fantazijo. Včasih
se je v daljavi motno zasvetilo
in čez nekaj časa je oddaljeni
grom zagrmel v tihi, že kar
strašni gozd.

Le na severozahodu je bila še
črta jasnega neba. Povsod dru-
god pa so se podili mrki, gosti,
temni oblaki. Postajalo je tem-
no. Odpel sem si srajco, ker
je bilo težko soparno ozračje
pritiskalo k zemlji.

Vedel sem, kaj bo. Nevihla
ali huda ura kot je rekla moja
prabica. Nisem dolgo premišlje-
val. Vedel sem, da bi bil zunaj
premočen, pod drevesom pa v
nevarnosti zaradi strel.

Vzgojni problem

Tvoja sebičnost, mati . . .

Naj mi oprostite vse tiste ma-
tere, ki so posebljena ljube-
zen in požrtvovalnost! Naj mi
oprostite, da ne bom klanes o-
menjala njihovega neizmerne-
ga truda in prizadevanja iz
dneva v dan, iz leta v leto, do-
kler ne zatisejno oči za vselej.
Otroci in družina so njihov živ-
ljenjski smoter, zanje žive in
žrtvujejo svoje lastne želje, njim
razdajo svojo skrb in ljubezen.
To so žene, vredne najglobjega
spoštovanja (vse človeške druž-
be.

Ne, danes hočem pisati o ma-
terah, ki jih njihov lastni ego-
izem zapelje tako daleč, da
greše proti družini, proti svo-
jim lastnim otrokom.

Mlada je še, rada je lepa. V
čem pa pojmuje večina žensk
to zapeljivo besedo? (Seveda —
obleka! Rada bi si kupila to in
to, da bi bila čim prijetnejša
na oko. Lakhomiselna ne pomi-
slji, da je denar drag, da je
težko prislužen in ga ne sme-
mo prelahko puščati iz rok. Me-
sec je dolg. Otroci morajo jesti
vseh 31 dni in končno tudi mož
in sama tudi. Ah, kaj! Ko je
pa v izložbah tako lepo blago,
že tako lepo, da se ne more

Odšel sem kakih sto korakov
proti jugu do skale, ki smo ji
pravili duplo, ker je stala zelo
poševno nagnjena na staro, kri-
vo, nevisoko in debelo smreko.
V tej skali je bil kakor okles-
an prostor kakih treh kvadrat-
nih metrov.

S košato bukovo vejo sem za
silo pometel kamenje in trhle
vejice iz vdolbine in nasul pra-
prota, ki sem ga nasmukal v
srajco. Trikrat sem prinesel
praprot, tako da je v vdolbi-
ni nastalo kar udobno ležišče.

Odrezal sem nekaj po tri pal-
ce debelih in kakih dva metra
dolгих palic in jih poševno pri-
slonil na vdolbino. Na te pali-
ce sem nametal smrekove veje,
da sem čisto zadelal duplino.
Približno v sredi te umetno na-
rejene stene sem pustil kakega
pol kvadratnega metra veliko
odprtino, da sem lahko gledal
ven.

Prve kaplje so že padle, ko
sem pobiral suhe veje in drač-
je, ter jih metal skozi odprtino
umetne stene v »sobičo«. Na
spodnji strani stene sem od-
odmaknil nekaj vej in se po
vseh štirih splazil v svoje biva-
lišče. Tedaj se je zabliskalo in
obenem zagrmelo, da me je kar
pognalo v kamenito steno me-
je sobice. Z glavo sem se za-
letel v skalo, zatulil in s solza-
mi bolečine v očeh odmaknil na
ležišče. Dolgo sem tiščal glavo
v protju in miril svoje bole-
čine ter v mislih hladil komaj
nastalo buško. Počasi sem se-
del in se naslonil na steno.

Zunaj pa je lilo kot iz škafa.
Vmes pa so nebo sekali bliski
in grmenje je pretresalo ozrač-
je. Spet se je zabliskalo, da
sem se stisnil v najbolj odda-

ljen kot. Sumeje in pluskanje
vode po vejah, skali in potoku
je bilo tolikšno, da sem mislil,
da teče cela reka mimo. Spom-
nil sem se na vžigalice. Nalomil
sem tanke vejice, jih zložil v
piramido ter to zažgal. Prijeten
plamen je osvetljeval duplino.
Naložil sem še nekaj debelih
vej. Hitro so se vnelje. Dimja ni
bilo skoraj nič. Legel sem na
protje, gledal v plamen poslu-
šal šuštenje dežja, se zdrznil
pri vsakem močnem blisku in
poslušal grmenje neba.

Plamen je pojemal, grmenje
se je oddaljevalo in enakomer-
no šuštenje dežja me je uspa-
valo. Trdno sem zaspal in spal
do poznega popoldne.

Sonce, ki je poševno pokuka-
lo skozi vejno steno mi je po-
sijalo na obraz in zato sem se
zbudil.

Sedel sem in si mel oči. Ta-
koj sem se vsega spomnil. Po-
tipal sem buško, kar mi je dalo
misliti, kako sem lezel v duplo.
Buška je bila še precej obilna.
Odgrnil sem veje in name se
je usula ploha kapljic, da mi-
sem več zaspalo gledal v svet,
ki je bil kakor novorojen.

Sonce je stalo že nad Jelovi-
co in pošiljalo v pisan umit
gozd svoje svetlikajoče žarke.
Kapljice so se mavrično svetli-
kale kot majhni biseri.

Potresel sem mlado lipo. Usu-
lo se je nešteto kapljic. Za
trenutek se je pokazala mavri-
ca, ki pa je bolj in bolj blede-
la in se izgubila v bujno zele-
nje.

Ptice so čivkale, žvrgolele in
gostolele. Kosovo petje me je
spremljalo do roba gozda, ko
sem se vračal domov. Brede-
l sem toplo vodo, ko sem stopal
čez imočvirje in premišljeval,
kako lepa in vesela je mladost.

Faganel Marijan

upirati. Kupljeno je. Kaj pa
šivilja? Draga. Toda ona bo le
lepa! Sredi meseca zmanjka de-
narja. Kolikor more, skriva
pred možem kako hudo prazna
je njena denarnica. Končna re-
šitev iz zagate — dolg.

Materina potratnost je že
mnogokrat uničila srečo druž-
ne. Prepiri, očitki, lačni, bledi
otroci. — A nova obleka ji ne
prinese zadoščenja, saj se je
drži toliko grdega. Nič ni misli-
la na posledice, ko je zapravila
denar, sedaj ji vest očita . . .

Res je, da mož ne vidi rad,
če je žena zanemarjena. To tu-
di ni treba. Tudi v stari obleki
si lahko čedna.

So žene, ki pozabljajo na svo-
je dostojanstvo, ki so jim otro-
ci celo na poti. Tudi poročene
žene, ki jim je mož na poti.
Slede svojim nagonom. Iščejo in
si dobe ljubčke. Otroke spodi
spat, sama pa k ljubčku! Kaj
naj rečem o takih izrodkih?
Kako more še pogledati v ja-
sne oči svojih otrok? Ko se vr-
ne domov, se jim hlina, jim no-
si bonbonov. Kako dolgo jih bo
še lahko varala? Mar so ji otro-
ci! Edina skrb ji je, da ne bi
česa izblebetali. Zato sledi

nauk: »Ne smeš nikomur pove-
dati! Ne smeš povedati očku!
Laže, laže neprestano. Ali mi-
sliš, da otroci ne čutijo, da se
njihov dom podira, da je njho-
va sreča pokopana? So matere,
ki v svoji blodnji zaidejo tako
daleč, da vodijo ljubčke že kar
na dom. Saj otrok še nič ne ra-
zume! Ali res ne razume? O,
kako, kako se motite! Prezgoda-
j razume in vidi vse tisto gr-
do, česar ne bi smel nikdar vi-
deti.

Danes je bil plačilni dan. Na-
mesto domov je zavila v gostil-
no. Seje ko je noč, pride ve-
sela, bleščečih oči, sila prija-
zna. Objema otroke in jim deli
bonbone. Nenadoma se pa zjoče
in zdihuje, kako je življenj tež-
ko, kako je nesrečna. Seveda
je nesrečna, saj je v gostilni
zapravila preveč in bo jutri in
prihodnji teden in še in še za-
pravila, kar bo mogla — pijan-
ka.

In potem: beda, bolelni tepe-
ni otroci. Zima brez — drv in
premoga. Zaloge prazne. Ni
sadja, ni krompirja. Edina po-
moč — tatvina.

Kakšna čast za take matere!

Razstava mladinskih risb

Od nekdanj je že v navadi, da šole prireajo ob koncu šolskega leta razstave risb in drugih šolskih izdelkov. Tako tudi pri nas. Ali zadnji dve leti opazimo obiskovalci gimnazijske razstave risb veliko spremembo. Medtem ko so včasih vzgojitelji izbrali za razstavo najličnejše med ličnimi in skrbno izdelanimi risbami, ki pa obiskovalcu niso razen tega, kako so se dijaki in njihovi vzgojitelji vse leto trudili, povedale nič, nas je že lani, še v večji meri pa letos gimnazijska razstava risb zelo presenetila s svojim živim pričevanjem o našem novem.

Ze prvi pogled na risbe na letošnji razstavi, ki je bila odprta v dvorani »Svobode« v dneh od 19. do 22. maja, je pokazal, da le-ta ni služila ničemu, najboljših in najnadarnejših risarjev (in eventualno tudi njihovih staršev), saj njihova imena niti niso prišla do izraza, temveč je imela namen prikazati, kakšen je likovni izraz estetskega čustvovanja pri mladostniku tam med 10. in 15. letom sploh.

In pokazala je vsaka risba zase, da otrok namoč živo dojema svojo okolico, da ima bujno domišljijo, da ima estetska čustva — in da ima hotenje, vse to, kar njegovo duševnost prevzema, tudi likovno izraziti. Izraža se pa — po svoje, prvinsko, ker je pač šele v začetku likovnega ustvarjanja. To torej niso risbe »talentiranih risarjev«, še manj risbe pridnih dijakov, ki potezo za potezo vestno slede svojemu »učitelju« risanja to so namreč risbe — mladih umetnikov na prvi stopnji razvoja. Umetnikov, ki se seveda še

TRŽIŠKI ANSAMBLI GOSTUJEJO PO RAZNIH KRAJIH

Tolikšnega zaleta v Trzinu, kot v zadnjem času v kulturno umetniški dejavnosti dolgo ne pomnimo. Za konec sezone je pripravilo kar šest umetniških ansamblov samostojne programe, s katerimi ne nastopajo le pred domačo publiko, temveč gostujejo z njimi tudi po raznih drugih krajih Gorenjske. Samo v soboto, 22. maja in v nedeljo, 23. maja so odšle gostovat štiri skupine iz Trziča v pet različnih krajev in opravile tam šest nastopov. »Hmeljsko princeso« so igralci uprizorili v nedeljo zvečer na Primskovem, komedijo »Draga Ruth« v soboto zvečer v Križah, v nedeljo popoldne in še zvečer v Tacnu, pevski zbor Svobode« je v soboto zvečer ponovil svoj koncert pri Sv. Ani, gimnazijska folklorna skupina pa je v nedeljo popoldne zaplesala Dupljancem. Gostovanja pa s tem še niso zaključena. Svet za prosveto in kulturo pri OLO Kranj je povabil dramsko sekcijo, godbo na pihala in pevski zbor »Svobode« ter gimnazijsko folklorno skupino, da izvedejo svoje programe te dni še pred mladinci, ki opravljajo ta čas tečaj predvojaške vzgoje v Križah. Razen tega imajo našteje skupine v načrtu gostovanja tudi še drugod. Vsekakor lep uspeh njihovega dela!

niso povzpeli do kdove kako visokega pojmovanja elementov svoje okolice, ki jim manjka seveda predvsem znanja, ki pa imajo v sebi nesporno zdrave zametke umetnostnega izražanja.

Docela novega duha v pojmovanju namena risarskega pouka na gimnaziji je pokazala ta razstava. Ta novi duh se kaže v tem, da priznava slehernemu povprečnemu otroku njegovo lastno duševnost, mu pušča popolno svobodo v načinu oblikovanja, si ne lasti nobene pravice, da mu diktira, temveč ga le spodbuja, da išče vedno točnejši, a povsem lasten izraz svojega čustvovanja, ga le nekeje iz ozadja nevsiljivo vodi, mu odpira oči ter mu daje kvečjemu tehnične nasvete.

Poleg tega povsem novega pedagoškega gledanja na pouk risanja očitujejo razstavljene risbe tudi sicer marsikatero novost. Dijaki se lotijo v svoji sproščenosti poslikovanja velikih ploskev, poslikavajo te velike ploskve kolektivno, delajo v različnih tehnikah (mozaiki!) In še to in ono.

Poseben učinek pa je letošnja

Nastop gimnazijske folklorne skupine

V četrtek, 20. maja je s šestnajstimi plesi nastopila v kino dvorani folklorna skupina trziških gimnazijcev in pokazala plodove svojih letošnjih vaj. Nastop je do zadnjega pripravljala pokojni Franc Uršič, učakal pa ga ni, temveč se je tik pred nastopom za vedno poslovil od svojih mladih prijateljev. Hvalne učenci so svojo glavno letošnjo prireditev posvetili njegovemu spominu.

Nastopilo je deset parov plesalcev, od katerih večina pripada že drugi generaciji učencev pokojnega učitelja. Razen plesov, ki smo jih videli že prejšnja leta, so izvajali tudi nekaj novih. Zakladnica plesov, ki jih iz davnine hrani skupina, in jih bo, upamo, ohranila še novim rodovom, je postala torej že kar precej bogata. Verjetno sicer ni povsem čista in bi bilo treba elemente prave domače folklorne iz nje šele izluščiti, vendar tudi taka, kot je, v glavnem predstavlja redek primer na Slovenskem. (Drugotni umetniški vrivki, ki jih naši predniki niso spoznali, so večidel plod velike osebne ambicij učitelja naše skupine.)

Nanovo pripravljene nastop je veliko pridobil tudi z enotnostjo noše. Medtem ko so lani nastopili v notni noši le plesalci, so letos dobile enotna nova krila tudi plesalke.

Izvajanje plesov je bilo prav dostojno in so vsak zase doživeli pri gledalcih tople sprejem. Posebno navdušenje so sprožili kajpada plesi z večjo barvitostjo, s hitrejšim tempom. In z večjo sproščenostjo. Vendar se moramo zavedati, da tudi ostali, manj učinkoviti, po svoji notranji vrednosti za njihmi nič ne izostajajo in smo jih dolžni enako ceniti.

razstava dosegla še s svojevrstnim aranžmajem. Z risbami so čez in čez prekriti vsi neurejeno krog in krog dvorane postavljene zaslone, da učinkujejo v celoti kot ena sama živo poslikana ploskev (risbe so brez belega roba!) Posamezne risbe se izgublajo, zlivajo se v eno, kot bi to ne bila razstava risb, temveč svetišče muze likovne umetnosti, ki ga je poslikal en sam umetnik.

Prof. Milan Batisti z obeh gledališč, kot pedagogu in kot aranžerju, k uspehu, ki ga je dosegel z razstavo, čestitamo!

Razstava je bila vse štiri dni deležna velikega obiska. Prvi so jo obiskali zastopniki oblasti, družbenih organizacij podjetij in ustanov iz Trziča. Nato so jo nepretrgoma od jutra do večera vsak dan obiskovali odrasli in otroci, od katerih je vsak odhajal bogatejši z nje. Vzbudila pa je pozornost tudi zunaj. Ogleдали so si jo med drugim tudi zastopniki Sveta za prosveto in kulturo okraja Kranj, ki so se izrazili o njej zelo pohvalno. Obiskovalci so svoje vtise zapisali tudi v spominsko knjigo, ki jim je bila v ta namen na razpolago na razstavi.

J. R.

IZ UREDNIŠTVA:

Prispevke za naslednjo številko nam pošljite, prosimo, najkasneje do 10. t. m.

Pa še to prosimo naše dopisnike: Pišite na primeren papir (pisarniški format)! Papir dobite v naši pisarni. Oglasite se ob priliki v njej! Pišite s črnilom! Puščajte med vrsticami dovolj prostora za popravke! Z upoštevanjem teh navodil prihranite nam in tiskarni mnogo časa.

KINO

V soboto, 12. in v nedeljo, 13. junija: **Dobri vojak Blum**. Švedska filmska komedija.

V torek, 15. in sredo, 16. junija: **Volpone**. Francoska filmska drama.

V četrtek, 17. in petek, 18. junija: **En dan življenja**. Mehški revolucionarni film.

V soboto, 19. in nedeljo, 20. junija: **Jutri bo prepozno**. Francosko-italijanski vzgojni film.

V torek, 22. in v sredo, 23. junija: **Rdeči znak hrabrosti**. Ameriški film po psihološkem vajnem romanu Stephana Cranea.

V soboto, 26. in v nedeljo, 27. junija: **Dvoboj ob srebrnem potoku**. Ameriški kovbojski film v barvah.

V torek, 29. in v sredo, 30. junija: **Srce**. Italijanska ljubezenska drama.

Žiških dijakov in to prav tako z uspehom. Nekaterim pesniškim prvencem med prebranimi deli je treba kar priznati nekaj pesniške sile!

Večer je bil lepo doživetje je za marsikatero gledalca in bi bilo prav, da tržiška mladina s svojim delom na umetniškem pristišču vztrajno nadaljuje. J. R.

Anderson: Zašlo je sonce Gostovanje Prešernovega gledališča

V četrtek, 24. maja je po daljšem premoru zopet gostovalo pri nas Prešernovo gledališče iz Kranja. Zaradi spremembe repertoarja, za katero smo izvedeli šele po fizični prejšnje številke, ni bil na programu Ljubavni voz, kot smo to napovedali, temveč tragedija Zašlo je sonce.

S svojim gostovanjem je Prešernovo gledališče ljubiteljem dramske umetnosti v Trzinu zelo ustreglo. Prvič zato, ker nas je seznanilo z enim največjih sodobnih ameriških dramatikov, Maxwellom Andersonom, drugič zato, ker nam je z njegovo tragedijo odstrlo zavor in odprlo pogled v košček resničnega življenja tistega velikega sveta, ki smo včasih z zavzetjem izgovarjali njegovo ime: Amerika, pa je to ime prav po tej tragediji za marsikoga dobilo drugačen prizvok, tretjič pa zato, ker je to gledališče tako kvalitetno, da nič ne čutimo, da ne sedimo v ljubljanski Drami ali v ljubljanskem mestnem gledališču, ko

prisostvujemo njegovi predstavi.

Globoko so nas pretresle kričovitost ameriških sodišč, njihova odvisnost od kapitala, tragična usoda ameriškega proletariata, ki mu sonce še ni vžloto, gangsterstvo, ki nimajo ameriške oblasti ne volje ne moči, da napravijo konec njegovemu zločinskemu podtalnemu delu... Globoko so zarezale sledove v duše gledalcev liki kot so Garth, Miriamne, Gaunt, Trock...

Ljubitelji gledališke umetnosti, ki jih sicer še ni dosti, še in še vabijo Prešernovo gledališče v Trzin. Poslanstvo provincialnih gledališč je prav v tem, da prodoro s svojo umetnostjo v vse tiste kotičke naše domovine, ki so najbolj odrezani od kulturnih gledališč komaj ali sploh ne izplača. Zato upamo, da nam Prešernovo gledališče z Ljubavnim vozom in Elvinkincijem ne bo ostalo na dolgu. J. R.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Nekaj misli o tržiškem nogometu in o „navijačih“

Pravzaprav ne nameravam v tem kratkem dopisu polemizirati o tem, kaj je prav in kaj ni prav, pač pa hočem podati svoje osebno mnenje široki športni javnosti, ki se mi zdi, da mi dobro seznanjena z delom in nalogami nogometašev v Tržiču,

Bilanca vsega delovanja nogometa v Tržiču nam kaže, da je nogomet pravzaprav ena tistih »živih« lig, ki je prav pri najbolj vnetih navijačih edina sposobna dati delovnemu človeku dovolj razvedrila. Prav je tako mišljenje, vendar pa v celoti temu zaključku ne bi dali vse prav. Tu gre za prestiž igranja in bodrenja s strani ljubiteljev nogometa. Če bi sleherni gledalec stal v »koži« igralca, potem bi brez dvoma določene izraze raje opustil, kot pa da jih še drugim vsiljuje.

Ne bo odveč, če pogledamo nekoliko nazaj, ko smo bili vajeni samih pohval (mimogrede povedano v tem času je bil nogomet v Tržiču morda na nižji tehnični stopnji kot danes), ker je vsaka tekma prinesla po najmanj 6 golov razlike v korist domačega moštva. Danes je stvar drugačna. Kot se naše družbeno življenje nenehno izpolnjuje, tako se tudi nogomet. Kraji med seboj tekmujejo in z izkušnjami in pridobivanjem znanja tudi napredujejo. Tudi v Tržiču je tako ali vsaj lahko bi bilo tako, toda... Tu se prav pred celoto postavlja vprašanje vzgoje nogometašev, razumevanja vse naše javnosti do tega noge športa in pa, ali smo pripravljeni sprejeti tudi poraz, ne da bi krivdo naprtili sodniku ali igralcem. Iz lastne izkušnje vem le to, da ga ni igralca, ki se ne bi hotel boriti z žogo, če jo ima že enkrat pred seboj, ali si jo je v dvoboju z nasprotnikom priboril. Torej le ni pravilno napadanje, ko je bil proti močnejšemu nasprotniku slabši, pač pa mu je treba dati moralne opore v akciji, ko jo je dobro izpeljal. Gre tu za pravilno razumevanje športne igre, ne pa za to, koliko golov dobi kateri, ker je to stvar znanja posameznih moštev. Če bodo gledalci pokazali res zdravega športnega duha in enkrat za vselej opustili tisto »zmerjanje« na igrišču, tedaj bodimo prepričani, da bodo tudi uspehi večji, kot pa so bili do sedaj. Samo toliko sem hotel povedati, da je treba na slehernem koraku videti nogometaša kot športnika, ne pa človeka kot osebo.

Nekaj misli je treba posvetiti tudi minulemu tekmovanju za prvenstvo Gorenjske. V letošnji sezoni prvenstvenih tekem nam še ni omogočeno, da bi gledali »boljša« srečanja, kot nekateri mislijo, pač pa glejmo na to, da bomo na vsaki tekmi pravi športniki, ki tudi s svojo moralno oporo pomagamo tistim, ki se za ta šport v Tržiču največ žrtvujejo.

Rezultati zadnjih tekem

Pokalno tekmovanje v počastitev rojstnega dne maršala Tita:

NK Grafičar (Ljubljana) :
NK Tržič (Tržič) 4 : 2
Aktiv Predilnice (Tržič) :
Kovinarji (Tržič) 4 : 2

Pokala v stalno last sta si pridobila NK Grafičar in Kovinarji.

Pri glavni tekmi je treba vsekakor omeniti, da domače moštvo ni pokazalo vsega, kar zna, izvzemši tov. Primožiča, ki je s svojim nastopom dokazal, da je trenutno najboljši vratar na Gorenjskem.

Začelo se je tudi tekmovanje za pokal maršala Tita. V prvi tekmi je NK Tržič nastopil proti NK Naklo ter ga porazil z visokim rezultatom 14 : 2 (4:2). Naklo je še mlado moštvo in je

treba njihovo borbenost vsekakor v bodoče upoštevati. Domače moštvo naj se enkrat za vselej iznebi nepotrebnega »kombiniranja«, ker na ta način do izkupička ne bo prišel.

V okviru invalidskega tedna je bila odigrana tudi tekma, katere čisti dobiček je bil namenjen za podporo partizanским sirotam. V tej tekmi sta se pomerila sindikalna aktiva PREDILNICE IN TKALNICE (Tržič) in aktiv KOVINARJEV (Tržič). Rezultat 8 : 3 (7:1) odgovarja poteku igre. Vsekakor je pričakovati, da se bodo podobna tekmovanja vršila bolj pogosto, ker bo le tako možno najboljše zblizanje delovnih kolektivov na športnem polju. Seveda pa je treba vzporedno z nogometom organizirati tudi druga tekmovanja, saj je področje športnega udejstvovanja zelo bogato.

—poto—

PERSPEKTIVNI RELIEFNI ZEMLJEVID SLOVENIJE

Turistična zveza Slovenije v Ljubljani je izdala perspektivni reliefni zemljevid Slovenije in sosednjih pokrajin. Izdelal ga je Ivan Selan s sodelovanjem Antona Rojca, vsebino sta pa pregledala prof. dr. Valter Bohinc in prof. France Planina.

Zemljevid ni nov samo po datumu, ampak predvsem po načinu prikaza in izdelave. To je slika Slovenije, kakršno bi približno videli tisti, ki bi se dvignil 15.000 visoko nad Kvarner in gledal proti severu. V ospredju zemljevida so upodobljeni Gorski Kotar, Reški zaliv, Snežnikom v ozadju, severni del Istre z Učko in Slavnikom ter Tržaški zaliv. Sredino zemljevida tvori Ljubljanska kotlina, na zahodno stran se širijo Gorenjska ravnina, Julijske Alpe, Kras in Furlanska nižina, na vzhodno pa Dolenjsko, Posavje, Celjska kotlina, Pohorje in Dravsko polje. Za Karavankami se vidijo Rož, Podjuna, Celovška kotlina ter dolini Krke in Labotnice. V daljavi se vidijo visoki grebeni Alp ter onstran njih še Donava. Za Prekmurjem je vidno Porabje in nižina z Blatnim jezerom. V dnu dolin se vidijo reke, ob njih ležijo mesta, na vse strani tečejo ceste in železnice. Pobočja gora so osvetljena in osenčena v skladu z njihovo členovitostjo, na njih se vidijo kompleksi gozda.

Tako za turistično propagando, kot za učni pripomoček v šolah so perspektivni reliefni zemljevidi zelo prikladni, ker prikazujejo pokrajino na čisto naraven način, kakor da se opazovalec razgleduje ob najlepšem vremenu s kake visoke gore. Ta zemljevid je prvi zemljevid, ki prikazuje na tako nazoren način vso Slovenijo.

Perspektivni reliefni zemljevid Slovenije je bil izdelan kot stenski zemljevid, ki naj bi na najbolj enostaven in najlažje razumljiv način prikazal našo domovino. Tak stenski zemljevid stane din 340.—, z vrisano državno mejo din 360.—. Da bi bil bolj priročen, je del naklade bil zgiban v žepni format. Stane din 380.—.

Zemljevid ima na zalogi Turistično društvo.

Dežurna služba v brivnicah

14. junija: Godnov Mihael, Trg svobode 17.
21. junija: Petrič Josip, Koroška cesta 7.
28. junija: Stepišnik Ernest, Partizanska ul. 8.

Mabi oglasi

Otroški športni voziček prodam. Naslov v pisarni Turističnega društva.

PREKLIC

Podpisani preklicujem in obžalujem vse, kar sem neresničnega govoril o Karlu Dolenjsku, gostilničarju pri Sv. Neži.

Golmajer Vinko
delavec v tovarni Peko v Tržiču

Planinsko društvo Tržič

OPOZARJA,

da so od 1. junija 1954 dalje redno dnevno oskrbovane postojanke — Dom pod Storžičem, Dom na Kofcah, Kostanjeveva koča na Dobrči, ki je povečala število prenočišč;

da bo v kratkem na razpolago zemljevid »Savinjskih ali Kamniških Alp« v merilu 1:75.000, ki zajema tudi naša področja od Stola do Kokre pripravila ga je Planinska zveza in bo nadaljevanje znanega zemljevida »Julijskih Alp« v istem merilu, ki ga še lahko dobite v društvu; da mora imeti vsak, ki hoče uživati ugodnosti v planinskih postojankah pri prenočninu in prehrani, plačano članarino za letošnji in da imajo oskrbniki strog nalog, da kontrolirajo legitimacije,

da bo nudilo obiskovalcem postojank pod Storžičem, na Kofcah in na Dobrči, ki bodo osta-

li v njih dalj časa, posebni popusti;

da se mora vsak obiskovalec postojanke ravnati po hišnem redu, da pijančevanje ni na mestu, da je treba brezpogojno paziti na inventar postojank in da se mora vsaka škoda takoj poravnati, kar zahteva tudi Planinska zveza,

da naj zahtevajo obiskovalci od oskrbnikov točno blokiranje in predložitev blokov,

da naj javljajo obiskovalci postojank in naših poti svoja zapazanja društvu;

da morajo naše postojanke in planinci povsod in vsak čas izkazovati kulturnost, kajti po tej nas drugi in tuji ocenjujejo; da je treba čuvati planinsko cvetje in živalstvo, ki šele oživljata naš lepi planinski svet in da »divjaštvo« ni na mestu.

Gibanje prebivalstva

v času od 16. do 29. maja 1954

Rojeni: Mikolič Barbara z Bistrice je rodila dne 16. maja dečka; Valjavec Frančiška iz Tržiča je rodila dne 18. maja deklico; Klemenčič Ana od Sv. Ane je rodila dne 19. maja dečka; Ošabnik Marta iz Tržiča je rodila dne 26. maja dečka; Duh Terezija iz Puterhofa je rodila dne 27. maja dečka.

Poročeni: Beguš Mirko, gozdni delavec iz Puterhofa in Čadež Stanislava, tovarniška delavka s Pristave; Pušavec Anton, kmečki delavec s Hudega in Barber Gizela, tovarniška delavka z Loke; Markič Karel-Viktor, ključavničar iz Tržiča in Ležaja Suzana-Karolina, tovarniška delavka iz Tržiča.

Čestitamo!

V Argentiniiji je umrl v 56. letu starosti tržiški rojak Karel Ber-

ger, sin pokojnega Miha Bergerja. Pokojni je odšel iz Tržiča že pred kakimi 30 leti, pa se je vendar še vedno veliko spominjal svojega rojstnega kraja.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega očeta

FRANCETA URŠIČA

se zahvaljujemo g. dr. Živcu za skrbno zdravniško pomoč, č. g. Gregoriču, upravi, sindikalni podružnici in pevcem kolektiva »Runo«, DPD in godbi »Svobode« v Tržiču, članom DPD »Svoboda« na Primskovem, folklorni skupini tržiške gimnazije, Društvu upokojencev, darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki so pokojnika spremili na zadnji poti.

Hvaležne družine
Uršič-Bertoncelj-Zebre